

ledighed indtraadte, og saa maatte man altsaa se at skabe de Bestemmelser, hvorefter Foreningen skulde reguleres. Jeg tror dog ikke at tage fejl, naar jeg siger, at Justitsministeren da udtrykkelig tog Reservation mod dette Raisonnement, han vilde ikke gaa ind derpaa, men hævdede en anden Opfattelse, at Bestemmelsen skulde gives, forinden Foreningen var effektueret.

Jeg beklager i høj Grad den Gænge, som denne Sag har faaet; det er dog en Sag, som man vel nok kunde være kommen overens om og faaet ordnet i al Fredelighed. Der er desværre kommet lidt Bitterhed ind i Sagen. Jeg skal gøre mit til, at Sagen kan blive ordnet saa snart som muligt ved Fremsættelse af et Lovforslag angaaende dette Forhold. Mere kan jeg jo ikke gøre. Foreningen kunde dog ikke ske saaledes, at Herredsfogden i Skads Herred overtog Embedet, uden at der var givet nogen Bestemmelse om, hvilket Kontorholdsvederlag der skulde tillægges ham, navnlig da der ogsaa var andre Forhold, der skulde afgøres, inden man kunde faa den endelige Ordning, blandt andet hvorledes man skal stille sig til Beboerne paa Fanø. Det vil erindres, at det Forslag, der var fremme i forrige Samling, gik ud paa at vise et Hensyn til Beboerne paa Fanø, ganske vist paa den Maade, at man opretholdt Embedet, men altsaa med det for Øje, at Beboerne paa Fanø ikke bleve brøstholdne ved den ny Ordning. Jeg tvivler ikke paa, at man baade her i Tinget og i det andet Ting vil kunne enes om at give dem saa mange Lempelser med Hensyn til den ny Ordning, at den ikke bliver for byrdefuld for dem. Det er netop det, vi skulle se at forhandle om ved den ny Lov.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa en Fortolkning af Lov 26de Marts 1870, men kun sige, at det, Justitsministeriet her har foretaget med Hensyn til Konstitutionen af en Assistent i Embedet som Birkedommer paa Fanø, har en Række Præcedenser, og det kan meget vel forenes med Lovens Ord. At man somme Tider er meget vanskelig stillet ved Ordningen af Konstitutioner, er sikkert nok, det er ingenlunde altid let at faa en Mand, der kan varetage Embedet og er villig dertil. Med Hensyn til Opførelsen paa Finansloven af de paagældende Beløb skal jeg kun sige, at jeg tror ikke, det var været Tanken dermed at ville ad Omveje faa bevilget et Beløb til Fortsættelse af Konstitutionen i Finansaaret. Det er sket ganske uden nogen som helst Bagtanke, idet man ganske

simpelt har taget det samme Beløb som paa forrige Aars Finanslov, fordi de ny Forhold endnu ikke vare ordnede ved Lov. Det gælder særlig Kontorholdsgodtgørelsen, som er opført med det samme Beløb som forrige Aar, og det gælder ogsaa Gagen.

Ja, med Hensyn til de andre Forhold, som det ærede Medlem fremdrog, skal jeg ikke udtale mig videre. Sammensætningen af den Kommission, der var nedsat angaaende Navneforandring, skal jeg saamænd ikke komme ind paa. Her foreligger jo nu en Kommissionsbetænkning, og jeg for mit Vedkommende finder ikke Forslagene der saa overordentlig heldige; men man kan jo nok ved at arbejde videre paa Sagen faa brugelige Forslag ud af dem. Det ærede Medlem har varskoet om at ville bringe Cirkulæret af 16de August d. A. frem. Jeg tilstaar, at jeg ikke har haft Tid til at se Cirkulæret efter, saa jeg er ikke i Stand til at give nærmere Forklaring derom. Jeg tvivler ikke paa, at der i Realiteten intet er i Vejen; men at der foreligger en uheldig Udtryksmaade, det er jeg ganske sikker paa.

Bojsen: Jeg skal ikke opholde Tinget mere end nogle ganske faa Minutter, og navnlig skal jeg ikke følge det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (N. I. Jensen) nærmere ind paa de vidtflyvende Betragtninger, som han fremsatte her i Gaar henvendt til mig. Der er kun en eneste Udtalelse fra hans Side, som nødvendiggor en Bemærkning fra min Side. Han ankede over eller forargedes særlig over, at jeg havde advaret imod at anvende utilbørlige Midler i Agitationens Tjeneste. Jeg vil erindre det ærede Medlem og det høje Ting, som paahørte dette, om, at netop det ærede Medlem selv gjorde sig skyldig i en saadan Anvendelse af Midler, som jeg maa anse for at være utilladelige, og som derfor straks kunde motivere dette, at jeg tillod mig at fremkomme med min Advarsel. Det ærede Medlem gentog nemlig og forstærkede de Udtalelser, vi havde hørt fra anden Side, om, at jeg skulde have betegnet Ministeriets Anvendelse af de 520,000 Kr. som en Bagatel, en lille Ting eller en Ubetydelighed o. s. v. Jeg har gennemset mine Taler — jeg var for øvrigt overbevist om, at jeg ikke kunde have sagt noget, der blot nærmede sig til at have en lignende Mening — og jeg har heller ikke fundet et eneste Udtryk, hvortil det ærede Medlem kunde henholde sig i den Henseende. Jeg skal ikke komme tilbage til den Diskussion for øvrigt, men